

noget imod at stemme derfor, thi det er godt, at Enhver bærer paa sin Pande, hvad der boer i ham, og der boer i alle disse Forslag, hvad vi have spildt megen Tid paa at komme bort fra, en Karakter af en uligelig Fordeling; vi ville ved at vedtage det først ret faae det at see.

H. Sager: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Sager: Jeg synes virkelig, at det ærede Medlem selv vilde kunne see, at hans hele Udvikling var unødvendig. Hvis jeg har brugt Udtrykket „efter Hartkorn“, maatte det ærede Medlem selv kunne see, at det ikke var „efter“ men naturligtvis „i Forhold til“ Hartkornet, det vil sige, i Forhold til den Indtægt, en Mand har af sit Hartkorn.

J. N. Hansen: Med dette Spørgsmaal forholder det sig jo aldeles eens, enten man holder sig til Forslaget under Nr. 21 med Underændringsforslag eller uden Underændringsforslag. Det er et Spørgsmaal, der ikke staaer i Forbindelse med, om man skal tage Underændringsforslagene eller ikke; det er kun en Indvending mod Forslaget under Nr. 21. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) erklærede, at han alligevel vilde stemme derfor, troer jeg, man ikke skal forbyde sig i de nærmere Betragtninger, fordi der vist ikke er nogen Uenighed om, at, hvilket Forslag man end tager, har det sine store Betæneligheder, men man skal tage det, der vækker mindst Betænelighed og mindst Utilfredshed, og tage det paa den Maade, hvorpaa man troer, at de Folk, der skulle have med Optrævelsen at gjøre, bedst vilde komme ud deraf. Jeg forlangte egentlig kun Ordet for at gjøre opmærksom paa, at man tager fejl, naar man siger, at der kun er Spørgsmaal om

Optrækning af 550,000 Rbd., thi § 5 gjør det klart, at det ikke gaaer an at tage Sagen paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand for Prestø Amts 6te Valgkreds (H. Sager) udtalte; det vilde være at gaae udenfor Lovens Tanke, dersom man gjorde det. Man vil have den hele Sum; altsaa ogsaa det, der i Kommunen skal udredes efter § 1 af Hartkornet, ind under det Beløb, der skal paalignes efter Formue og Leilighed, og det er ikke engang tilladt at tænke paa, hvormegent hvert Medlem i Kommunen skal udrede af sit Hartkorn. Naar man vil følge Lovens Tanke, skal man lægge dette aldeles tilside, og retfærdigt og billigt ligne hele Summen, der skal bringes ud, efter Formue og Leilighed. Dersom man ikke gjør det, gjør man ikke, hvad Loven vil. Det Samme er Tilfældet, naar man behandler Spørgsmaalet som en Indkomsskat; dersom man der vilde tage Risterne over Hartkornsbrugerne og fradrage, hvad de have svaret af deres Hartkorn, vilde man gjøre noget Urigtigt og ikke komme til det, som Loven vil, at man skal komme til. Loven vil, at Staten skal ansættes efter enhver Mand's Formue og Leilighed retfærdigt og billigt, saavidt mennefskelig Retfærdighed formaaer det, i Sammenligning med alle andre Beboere i Kommunen, og først naar dette er steet med den hele samlede Sum, bliver der Spørgsmaal om, hvad Hartkornsbrugerne have udredet efter § 1, og dette er hver enkelt berettiget til at faae trukket fra. Det vil være at bringe en urigtig Forestilling ind i Befolkningen om, hvad Lovens Mening er, naar man vedbliver at paastaae, at det her egentlig kun er 550,000 Rbd., der er Spørgsmaal om; og jeg maa derfor tillade mig at advare imod, at ærede Medlemmer vedblive at udtale denne urigtige Mening. Man har ikke turdet forlade Hartkornsbeskatningen, man har derfor ikke kunnet sige, at de 550,000 Rbd. skulde lignes paa Formue og Leilighed, og ved Siden deraf lade Hartkornet uberørt, thi da vilde Hartkornsbrugerne komme til at betale to Gange. Der er ingen anden Maade at und-